

nominativ

školske novine Srednje škole Stolac

Novinarski klub Srednje škole Stolac

Maj/Svibanj 2015.

Školska godina 2014./15.

Winter Fest Stolac 2015.

Reportaža

**Obnova
kabineta
informatike**

Intervju

Frenkie

Music Break

**Svjetski
festivali**

RIJEČ UREDNIKA

Poštovani čitatelji,

Pred vama je petnaesto izdanje našeg Nominativa. I ovoga puta, samo za vas, pripremili smo pregršt kako zanimljivih, tako i poučnih tema.

Na prvim stranicama našega Nominativa, imate priliku vidjeti kako je to protekao Winter Fest Stolac, a s vama ćemo podijeliti dojmove sa ovog događaja koji je zasigurno obilježio ovogodišnju zimu u našem malom gradu.

Ova godina sigurno će biti posebna za sve učenike naše škole naklonjene tehnologiji s obzirom na obnovu informatičkoga kabineta. U ovom broju pročitajte i razgovor s poznatim bh. reperom, Adnanom Hamidovićem-Frenkie-m, sa koncerta održanog u Stocu.

U novom broju Nominativa vraćamo vas godinama unazad. Ukoliko se želite prisjetiti omiljenog štiva iz djetinjstva, požurite sa čitanjem i saznajte sve o stvaralaštvu Branka Čopića. Buntovnoj, jedinstvenoj i nadasve kreativnoj indigo djeci, te popularnim Manga stripovima i Anime filmovima, ovoga puta posvećujemo stranice našeg Nominativa.

Kao i svakog puta do sad, poseban dio Nominativa zauzimaju i stranice na kojim vam donosimo novosti kako iz svijeta muzike, tako i iz svijeta filma.

Imate problem sa odabirom fakulteta? Samo za vas, u ovom broju smo pripremili detalje o studiranju - vašem budućem zanimanju.

Za kraj, doza humora koja nam uvijek dobro dođe. Do idućeg izdanja, u novoj školskoj godini, srdačan pozdrav!

Redakcijski tim „Nominativa“!

Sadržaj:

2. Riječ urednika / Impressum
3. REPORTAŽA: Završena prva faza obnove kabineta informatike
- 4.-5. REPORTAŽA: Winter Fest Stolac 2015.
- 6.-7. ISTRAŽUJEMO: Studiranje / Zanimanje
- 8.-9. INTERVJU: Frenkie
- 10.-11. PREDSTAVLJAMO: Branko Čopić
12. PREDSTAVLJAMO: Oslikavanje Srednje škole Stolac
13. ZANIMLJIVOSTI: Priča o ženama
- 14.-15. ZANIMLJIVOSTI: Indigo djeca
16. ZANIMLJIVOSTI: Anime
17. ZANIMLJIVOSTI: Manga
18. PREPORUČUJEMO: "Tvrđava", Meša Selimović
19. PREPORUČUJEMO: Pogledajte najnovije filmske hitove
- 20.-21. MUSIC BREAK: Muzički festivali
22. POEZIJA
23. HUMOR
24. JESTE LI ZNALI?

Impressum:

Izdavač: Novinarski klub Srednje škole Stolac **Adresa:** Kneza Domagoja bb, 88360 Stolac **Kontakt:** info@nominativ.ba
Redakcija: Ena Bešo, Nina Haračić, Romana Bošković, Ammar Turković, Karlo Matić, Ajla Repeša, Berina Amidžić, Monika Matić, Emina Custović, Ramo Đono, Muhamed Tucačović, Nikolina Bošković, Domagoj Perić, Elena Marić, Nina Marić, Ivana Marijanović
Fotografija: Arhiva NOMINATIVA **Lektori:** Ivo Raguž i Jasminka Pitić
Dizajn: kreativni tim NOMINATIVA **Print:** "Raster" Mostar **Tiraž:** 500 primjeraka

Piše: **Karlo Matić** / Izvor: www.ssstolac.com

Završena prva faza obnove kabineta informatike

Nakon petnaestak dana intenzivnih radova tijekom zimskog raspusta završena je prva faza obnove kabineta informatike. Projekt je realiziran u suradnji sa Nansen dijalog centrom iz Mostara i Ambasadom Kraljevine Norveške u BiH ...

Na kabinetu su postavljeni novi otvori (vrata i prozori), izmijenjene kompletne instalacije (elektroinstalacije i LAN mreža) te je obavljen popravak, brušenje i lakiranje parketa.

Ukupna vrijednost radova iznosila je oko 9500 KM. Ambasada Kraljevine Norveške u BiH sudjelovala je sa 8000 KM dok je naša škola osigurala ostatak sredstava.

Do kraja ove školske godine u planu je realizacije druge faze obnove kabineta u suradnji sa Japanskom agencijom za međunarodnu suradnju (JICA) u okviru projekta „Modernizacija NPP-a informatike u BiH”, gdje bi kabinet bio upotpunosti opremljen najnovijom računalnom opremom, čime bi se značajno unaprijedila kvaliteta nastave informatike.

I ovom prilikom se zahvaljujemo Ambasadi Kraljevine Norveške u BiH na doniranim sredstvima kao i Nansen dijalog centru iz Mostara na pomoći prilikom realizacije ovoga projekta.

Piše: **Ena Bešo i Nina Haračić**

Winter Fest Stolac 2015.

Udruženje „Treća Smjena“ u januaru 2015. godine organizovalo je prvi „Winter Fest Stolac“, u sklopu koga je uspješno realizovano nekoliko kulturno-umjetničkih događaja, kao što su koncert, izložba likovnih radova i noć projekcije filma ...

„Treća Smjena“ je neformalna grupa mladih ljudi, koji djeluju na području Stoca.

Glavni cilj udruženja je poboljšanje položaja mladih u Stocu, koji je trenutno na veoma niskom nivou.

Naziv „Treća Smjena“ predstavlja bunt prema podjeli ljudi prema etničkoj osnovi u gradu sa dvije škole pod jednim krovom, te alternativu „prvoj smjeni“ u kojoj su Hrvati i „drugoju smjeni“ koja pripada Bošnjacima.

Članovi/ce ovog udruženja već tri godine djeluju

kao aktivni srednjoškolci i sada nastoje zajedno spojiti ideje na jedno mjesto i realizovati što više već zamišljenih projekata. Ideja za pokretanje 'Winter Fest-a Stolac' proizašla je iz saznanja da mladi ljudi u Stocu, pogotovo u zimskom razdoblju, nemaju otvorene prostore u kojima bi mogli razvijati svoje kapacitete i konstruktivno provoditi vrijeme, navode iz ovog udruženja.

Kao odgovor na ovakvo stanje, pokrenuta je inicijativa za organizaciju „Winter Fest Stolac“, koji ima za cilj da oživi umjetnička i kulturna dešavanja u Stocu.

Također, u sklopu prvog omladinskog Winter Festa u Stocu, 24. januara organizovano je i veće dječijeg i omladinskog filma pod nazivom „Zaledimo monotoniju,“ odledimo duh Stoca.

Posjetioci su imali priliku pogledati filmove iz ciklusa jednogminutnog filma „Govorimo o mogućnostima“, „Moje iskustvo viđenja poplava“ i „Moje mjesto pod suncem“, te filmove iz ciklusa društveno odgovornog omladinskog filma: „U susret Winter Festu Stolac,“, „Ideš ili ostaješ?!“ Livno, „A gdje da sviramo?“ Prijedor.

Ova višednevna ceremonija, koju su finansijski potpomogli Nansen dijalog centar Mostar, Omladinska Fondacija Schüler Helfen Leben, Fondacija za kreativni razvoj i Inicijativa mladih za ljudska prava u BiH (YIHR BiH), je 10. januara započela fenomenalnim koncertom na kojem su nastupali Frenkie, Kontra i DJ Soul.

Ovakav događaj privukao je mnogobrojnu publiku raznih generacija, omladinu u prvom planu. Nakon koncerta, 17. januara održana je i izložba radova Saliha Borozana, Orhana Tikveše i Minve Hasić.

8.februara održana je posljednja aktivnost u sklopu Winter Festa, Muzička šetnja kroz Stolac u kojoj je učestvovala Gradska limena glazba/muzika Stolac koja je na prikladan način zatvorila ovu hvale vrijednu ceremoniju.

Pišu: **Nina Marić, Ivana Marijanović, Maris Rajič i Elena Marić**

STUDIRANJE/ZANIMANJE

Završetak srednje škole predstavlja veliku prekretnicu u našim životima, a odabir pravog fakulteta jedna je od najtežih životnih odluka. Izbor se ne odnosi samo na ono što ćemo studirati narednih nekoliko godina, već na zanimanje kojim ćemo se baviti cijelog života. Zbog toga je od velike važnosti dobro preispitati sebe, svoje sposobnosti i interese, kako bismo sa što više samopouzdanja započeli pripremanje za ovaj period ...

Istraživanja pokazuju da tek svaki peti čovjek uživa baveći se zanimanjem koje je odabrao. Jedan od razloga koji vodi ovako poražavajućoj statistici jest i pogrešan izbor fakulteta.

Upis na neadekvatan fakultet ima za posljedicu nezavršavanje studija na vrijeme, prekid školovanja, mijenjanje više fakulteta, odsustvo motivacije za učenje, studiranje duže nego što bi trebalo. Sve to izaziva veliko nezadovoljstvo, loše psihičko stanje te ima utjecaja i na tjelesno zdravlje.

Ukoliko se ne želimo naći u sličnim situacijama, ne smijemo dopustiti da nam sljedeći motivi budu prioritet pri donošenju odluke što ćemo studirati:

1. Upisujem ono što moji roditelji žele.

Često se događa da roditelji savjetuju djecu vođeni svojim neostvarenim ambicijama i željama, koje nisu u skladu sa našim sposobnostima. Nemojmo slijediti tuđe snove i dozvoliti da nas stavovi drugih pokolebaju u našem izboru. Nitko umjesto nas ne može odlučiti što će biti naš životni poziv, naši interesi su najvažniji.

2. „Gdje svi – tu i ja“.

Nikada se nemojmo voditi onim što upisuje naše društvo ili većina vršnjaka. Veliku grešku ćemo napraviti ukoliko zbog neodlučnosti upišemo nešto što upisuje veliki broj studenata, ne razmišljajući je li to ono što nas zaista zanima. Prije ili kasnije, naići ćemo na problem.

3. Biram fakultet koji mi je u blizini.

Ukoliko u blizini našeg grada nemamo veliki izbor fakulteta, to nije razlog da se opredijelimo za nešto što nas ne zanima. Kada odlučimo što ćemo studirati, trebamo dobro preispitati svoju okolinu, veće gradove u blizini i njihovu ponudu kada je obrazovanje u pitanju. Uvijek imamo mnogo veći izbor mogućnosti nego što nam se to trenutno čini.

4. Upisujem isključivo onaj fakultet koji će nam donijeti dobru zaradu.

Mogućnost pronalaska posla i isplativost određenog zanimanja je važna stavka na koju trebamo obratiti pažnju kada biramo koji ćemo fakultet upisati. Međutim, nikada nam ovo ne smije biti glavni motiv. Ne smijemo se voditi samo materijalnim ciljevima jer u tom slučaju riskiramo postati dio većine ljudi koji su nezadovoljni svojim poslom.

Iako smo prinuđeni napraviti jednu od najvažnijih odluka u životu, nije sve toliko od sudbinske važnosti. Najbitnije je da otkrijemo što je ono što zaista volimo i svu svoju energiju usmjerimo k tome.

Razgovarali smo sa nekoliko učenika naše škole te ih ispitali o njihovim ciljevima i željama.

Monika Matic

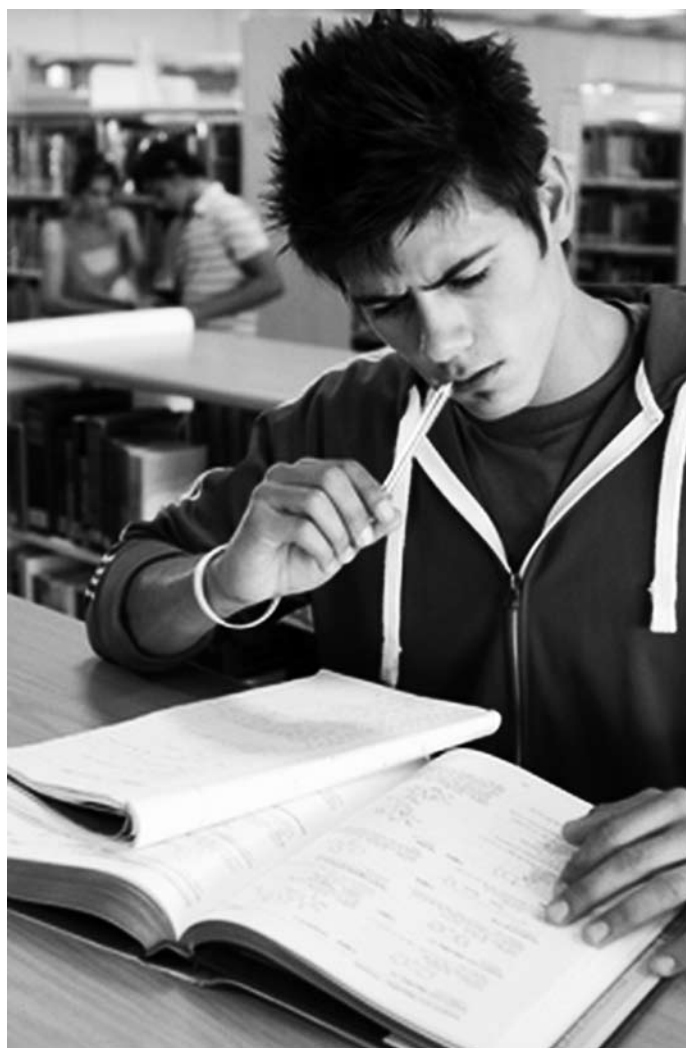
“Privlače me prirodne, kao i humanističke znanosti. U budućnosti se vidim definitivno kroz jedan oblik rada sa ljudima, ili još više sa djecom.”

Psihologija, defektologija, neka grana medicine ili možda čak i pravo. Poprilično sam svestrana tako da ako upišem bilo što od ovoga, bit ću sretna, iako su mi trenutni prioritet najviše defektologija i laboratorijska medicina.”

Ammar Turković

“Još nisam tačno odlučio koji od fakulteta želim upisati. Razmišljam o matematici, FIT-u i mašinstvu. Nešto tako želim upisati iz razloga što u tim stvarima vidim budućnost.”

Ako budem studirao matematiku, vidim se kao profesor koji se u slobodno vrijeme bavi raznim stvarima, a druga dva fakulteta bi mi pomogla da napravim nešto inovativno.”

Ivona Raguž

“Upisala bih PMF ili FER. Matematika mi je cijelo školovanje najdraži predmet, time se želim baviti i dalje, pa mislim da bi bilo bespotrebno dvojititi u upisu. FER je odličan fakultet, nudi velike mogućnosti, pa ćemo vidjeti. U budućnosti se vidim na nekom institutu, što je najbitnije, u svojoj struci.”

Hussein Mahmutćehajić

“Volio bih upisati engleski jezik zbog toga što mi se najviše sviđa i želim proširiti svoje znanje o tome. Mislim da ako završim taj fakultet, mogu otići u Evropu i raditi kao prevoditelj.”

Mehemdaliya Ratkušić

“Želio bih upisati geografiju. Ona me oduvijek privlači i ne mogu zamisliti da radim neki drugi posao koji nije vezan za geografiju. Želim, prije svega, da završim fakultet sa što boljim uspjehom i da se kasnije svakako zaposlim u struci.”

Razgovarala: **Berina Amidžić**

Intervju: Frenkie

„Svaka nagrada je potvrda da tvoja muzika dolazi do ljudi i to je odlično“
Frenkie(Adnan Hamidović) je bosanskohercegovački reper, rođen u Bjeljini 1982. gdje je živio do 1992. Nakon izbijanja rata seli se u Njemačku gdje živi do 1998. godine. Trenutno živi u Tuzli. Redakcija Nominativa imala je priliku razgovarati s Frenkijem prilikom njegove posjete našem gradu, gdje je bio jedan od izvođača na prvom Winterfestu Stolac ...

Prve hip-hop korake si napravio u Njemačkoj. Koliko to smatraš presudnim, s obzirom na početke koje ti je mogla pružiti BiH u tim godinama?

Pa sumnjam da bi se počeo baviti ovom muzikom da tokom mog života na zapadu nisam došao u kontakt s njom. Kada sam se devedesetih vratio u Tuzlu bilo je bukvalno desetak ljudi koji su slušali tu muziku, a među njima je bilo možda pet koji su se ozbiljnije zanimali za to i repali.

Kao što svako može zamisliti, tih godina u BiH nije bilo previše zapadnjačkih trendova, to je u biti došlo s povratkom dijaspore. Tako da su moji koraci u Njemačkoj ključni za moju karijeru.

Što misliš, da nije bilo Ede bi li ti bio poznat?

Mislim da bi, definitivno bi radio ovu muziku i imao bi publiku, samo bi taj put bio duži. Uz Edu sam naučio mnogo toga i bio mi je u početku velika pomoć.

Kakav je osjećaj dobiti MTV nagradu?

Svaka nagrada je potvrda da tvoja muzika dolazi do ljudi i to je odlično.

Da li ti se sviđa trap, misliš li da trap ima svijetlu budućnost na području Balkana i da li misliš ikada raditi trap?

Trap je po meni reperski techno. Znači muzika koja se sluša u klubu. I valjda je to evolucija hip hopa. Mislim da tu ima jako dobrih pjesama, a produkcija je opasno nabrijana. Mogao bih sebe zamisliti na takvom beatu, zašto ne.

Pored tebe, koja 3 MC-a smatraš najkvalitetnijim MC-evima sa prostora Balkana?

Na prvom mjestu je Kontra. Mislim da on posjeduje sve što jedan kvalitetni MC mora imati. Dobre tekstove, odličan flow, duhovit je, elokventan, pametan, radi brzo i profesionalno, a pokazao je svima da je i u freestyleu odličan. Pored njega tu je Jala. Također odličan MC sa vrhunskom tehnikom.

Njegova ekipa je aktivna i produktivna i to jako cijenim. Na našim prostorima gdje se sve vrti oko ispijanja kafa rijetkost je vidjeti ljude koji vrijedno rade, to poštujem! Što se tiče našeg grada, izdvojio bi Cap One-a. Kod njega se osjeti ogromna volja, entuzijazam i glad za muzikom. Podsjeća me malo na mene u početku. On mi se uz Carrambu ističe od ove nove generacije.

Kada bi imao priliku, od kojeg bi izvođača volio remiksirati pjesmu?

Znaš što, ja se ne bavim produkcijom, ne radim beatove sam, ali u jednom sam se periodu zanimao za to. Vidio sam da mi ne ide i prepustio sam to drugim producentima. Kad bih znao producirati i napraviti remiks, napravio bih remiks bilo koje pjesme The Black Keysa, benda koji nije hip-hop ali su mi dragi i slušam ih. To bih volio napraviti kada bih znao producirati.

Uz tvoj rad se veže i FM Jam. Kako stoje danas stvari po pitanju FM Jama nakon svih godina rada oko njega?

FM Jam je od radijske hip-hop emisije prerastao u pokret u kojem su svi ljudi koji su se bavili tom muzikom ili kulturom okupili oko toga. Danas FM Jam djeluje i dalje na državnom radiju BH1. Ostalo je nekoliko nas koji radimo i nastupamo. To je naša ekipa o kojoj govorimo u pjesmama. Prije je postojao portal i stranica za slušatelje i ljude koji su se bavili hip-hopom, ali to više ne postoji, te budući da je sama scena izrasla ne bavimo se cijelom scenom. Vratili smo se korijenima, tu je samo nas nekoliko. FM Jam je stranica za naše izvođače, tu smo Edo, Hamza, Baga Sound i nas nekoliko iz Tuzle, i nastupamo u istoj postavi što mi je drago.

Bilo je trenutaka kad je to bilo teško i pitali smo se kome i čemu, ali mislim da u Bosni i Hercegovini i na Balkanu hip-hop prolazi kroz dobar period. Mi živimo u njemu i ljudi će se opet početi zanimati za ovu muziku. Ima puno novih izvođača koji rade odličan posao, koji imaju puno pregleda na YouTubeu i nastupaju, a to organiziraju bez izdavača i albuma. Vraćam se na priču o društvenim mrežama koje pomažu u tome. FM Jam je ta ekipa, samo malo uža, nastupamo i družimo se.

Radio si projekte s Dubiozom kolektiv, Damirom Imamovićem, Filipom, Vukašinom i Kontrom, tu su uvijek nekako i Marčelo i Edo... Imaš li kakvu novu suradnju u vidu, s nekim muzičarom ili možda muzičarkom?

Konkretnih planova za sada nema, ali ta opcija je uvijek otvorena. Rado volim da miješam žanrove i eksperimentišem, tako da će i u budućnosti toga biti.

Komentar za kraj?

#fmjamdržava

Piše: **Monika Matić**

Branko Ćopić

Stota obljetnica rođenja bosansko-hercegovačkog književnog velikana Branka Ćopića.
"Lutat ćeš dugo svijetom bijelim, sa viteškim žarom, No jednoga dana korakom neveselim, vratit ćeš se domu starom, Sjetit ćeš se jednom svega i prosuzit ćeš znam, kao brod bez stijega, lutat ćeš vječno sam!"

"Ježeva kućica" ili pak "Orlovi rano lete" je samo maleni dio književnog opsega Branka Ćopića, ali zasigurno dva najpoznatija djela koja je napisao. Barem ga ja i moje generacije pamtimo tako. Iako nije dio redovitoga programa u našim osnovnim i srednjim školama, malo tko nije čuo za Branka Ćopića ili barem za ova dva njegova djela. Naše majke i očevi se sa sjetom prisjećaju školskih klupa i njegovih knjiga, a kada bi barem pročitali jednu pjesmu ako ne već roman, uvjerali bi se i zašto.

Branko Ćopić je rođen 1. siječnja 1915. godine u selu Hašanima kod Bosanske Krupe, Bosna i Hercegovina. Još kao četvorogodišnji dječčacić ostaje bez oca, koji umire od groznice, tako da brigu o malom Branku preuzima njegova majka Sofija, djed Rade i stric Nikola. Branko je kroz takvo okruženje još od ranog djetinjstva bio obasut ljubavlju koju je sačuvao u sebi do kraja života.

U rodnom selu Hašanima kao dječak je, u samom podnožju planine Grmeč, na proplancima čuvao stoku i provodio slobodne trenutke igrajući se, ali i maštajući o Grmeču kojeg je zamišljao kao fantastičnu goru oštrem i divljem ljepote - planinu naseljenu opasnim životinjama i stanovnicima nevidljivog svijeta. Sva ta maštanja Branko je preuzimao iz priča njegovog djeda, koji je kao "lička pričalica i izjelica" prenosio iskustvo, dobro i zlo, mekoću ljudske duše i širinu njegova srca. Djed Rade će mu ostati više nego majka; mit i legenda o ljudskoj nježnosti, a ostali ukućani i cijeli grmečki svijet - kao galerija likova za obradu u njegovim nezaboravnim književnim djelima.

Osnovnu školu pohađa u svom rodnom selu, ali gimnaziju, četiri niža razreda, nastavlja u internatu u Bihaću. Poslije završene gimnazije upisuje se u učiteljsku školu u Banja Luci, potom u Sarajevu i Karlovcu. Razlog čestih prekida učiteljskog školovanja bila je nemirna Brankova duša i potreba ukazivanja na nepravilnosti i lošu socijalnu i političku situaciju. Izbacivali su ga zbog naprednih ideja i zbog riječi preko kojih nije mogao preći. Učiteljsku školu završava, na kraju, u Karlovcu i kao mladi učitelj vraća se u rodno selo, ali bez velike želje započeti učiteljski posao. Upisuje Filozofski fakultet u Beogradu 1934. godine.

Živio je skromno, a prehranjivao se honorarima za objavljene priče u "Politici". Marljivo je učio i polagao ispite na vrijeme. Diplomirao je neposredno pred rat 1940. godine. Rat ga je zatekao na odsluženju vojnog roka u Mariboru iz kojeg odlazi u rodnu Krajinu i već 1941. godine priključuje se partizanima.

U početku biva običan vojnik, ali ubrzo postaje politički komesar i uključuje se kao stalni suradnik na kulturno - prosvjetnom sektoru kao dopisnik partizanskih novina banjalučkog "Glasa" i "Borbe".

Ćopiću je omogućeno pisanje ne samo ratnih izvještaja već i skečeva, kazališnih predstava, da pjeva i bude moralna i duševna snaga partizanskim borcima. Ostaje aktivan u NOB do kraja rata. Poslije oslobođenja dolazi u Beograd i tu se nastanjuje.

U početku je kao glavni urednik vodio list "Pionir", a nakon nekoliko godina napušta taj posao i počinje se profesionalno baviti pisanjem. Bio je neumoran književni radnik, izdao je brojna djela, koja je gotovo u potpunosti posvetio svojoj Bosanskoj krajini i Grmeču. Najviše se bavio poezijom, pripovijetkom i romanom. Ipak, pripovijedanje je njegov pravi i istinski poziv, izniknuo na rodnom tlu, potaknut neumornim pričama djeda Rade i drugih krajiških pričalica. Osim toga, njegov pripovjedački talent se ogledao i u seriji romana o ratu i revoluciji, o ratnicima i njihovim sitnim i, širem krugu, nepoznatim sudbinama.

Najveća radost Ćopićevog pripovijedanja jest upravo smijeh, koji iz pisca izvire spontano i lako, nježno i milostivo. Taj smijeh je dobrodušan, on čini život zanimljivijim, čovjeku ljepšim. Kako voli reći, u životu je više ljepote nego ružnoće, više dobra nego zla, više ljudskog manje neljudskog. U njegovim pripovijedanjima i ton tuge ili gorčine nije stran, jer i to je život. Ali kada se sagleda cjelokupno Ćopićevo pripovijedanje, on se pamti po smijehu, onom blagorodnom i ljekovitom.

Iako po prirodi vedar i nasmijan, Branko Ćopić je tužno i tragično okončao svoj život. Posljednjih godina se osjećao usamljen, napušten i depresivan - odlučuje sam sebi presuditi - u noći 26. ožujka 1984. godine bacio se sa Savskog mosta.

Tako nas je zauvijek napustio i otišao "iz bajke života" u "bajku snova". Ali iza njega je ostalo njegovo djelo veliko kao njegov voljeni Grmeč. Sigurno najpoznatija djela, između ostalih, su: Major Bauk (1949), Prolom (1952), Doživljaji Nikolettine Bursaća (1956), Bosonogo djetinjstvo (1957), Gluvi barut (1957), Orlovi rano lete (1957), Ne tuguj bronzana stražo (1958), Magareće godine (1960) Osma ofanziva (1964), Bašta sljezove boje (1970)...

U jugoslovenskoj književnosti stekao je status stvaratelja sa najviše objavljenih i najviše prevedenih djela. Njegov opus može se pronaći na više od 30 svjetskih jezika. Kao veliki humanist Ćopić je dobio brojne nagrade, priznanja i pohvale.

Još 1938. godine dobiva prvu nagradu Akademije sedam umjetnosti za kratku priču, zatim Rakićevu nagradu (1939), nagradu Srpske akademije nauka i umjetnosti (1940), Komiteta za kulturu i umjetnost (1947, 1948), Vlade FNRJ (1949), Saveza sindikata (1953), nagradu Zmajevih dječijih igara (1971), Njegoševu nagradu (1972) za zbirku pripovjedaka "Bašta sljezove boje", nagradu AVNOJ-a (1972).

Piše: **Ramo Đono**

Oslikavanje Srednje škole Stolac

Zidovi srednje škole u Stocu dugo su vremena bili jednolični, baš kao i svaki drugi školski zidovi. No, sada to više nije tako. U mjesecu februaru, uz pomoć NDCa Mostar, nabavili smo boje, sprejeve i kistove te odlučili unijeti život zidovima. Napravljen je nacrt i moglo se krenuti sa oslikavanjem ...

Proces oslikavanja, od početka je pratilo dosta ljudi, znatiželjnih da vide kako će sve to na kraju izgledati. Bilo je zabavno promatrati njihove reakcije. Potez po potez, prolaznik za prolaznikom, uz pokoji savjet promatrača, oslikavanje je završeno.

Slike su, kao i svake druge, spoj doživljaja. Kao i svaki proces stvaranja, tako je i ovaj bio protkan težim i lakšim trenucima. Ali važno je da smo ih prevazišli.

Na kraju oslikavanja ostavljeni smo sa dobrim uspomnama i nadom da će ove slike, kroz vrijeme koje dolazi, uljepšavati pogled novim generacijama. Te generacije će pred sobom imati naše uspomene, ovjekovječene u slikama plave telefonske govornice, ili pak stećka.

Stećak sa likom čovjeka koji postavlja ruku ispred sviju nas i poručuje: "Ova ruka ti kaže da staneš i zamisliš se nad svojim rukama." Zato stanimo i razmislimo.

Piše: Ammar Turković

Priča o ženama

Kako su muškarci i žene fizički različiti, tako su i načini razmišljanja drugačiji. Ako želite najbolje razumjeti ženu, pokušajte se staviti u njenu poziciju. Svoje ponašanje pokušajte sagledati iz trećeg lica i neke stvari će vam biti jasnije. Morate shvatiti jednu činjenicu – vi niste najbolji što možete biti. Uvijek postoji bolji. Obratite pažnju da se svaki put kad se prilika ukaže, ponašate kao pravi gospodin. Otvorite joj vrata od automobila ili stana, primaknite joj stolac, poklonite cvijeće ...

Mnogi muškarci griješe kad od cura očekuju da se uvijek ponašaju onako kako oni očekuju ili žele, samo zato što su s njima u nekoj vezi. Biti u vezi ne znači da je ona vaša ropkinja koja će biti poslušna i vrijedna spremačica. Samo zato što vas voli ili joj se sviđate, ne znači da će tako ostati zauvijek. Trud, poštovanje i povjerenje su ključni faktori koji vezu čine kvalitetnom i dugotrajnom.

Zapitajte se, zaboravite li ikad na svoj rođendan? Naravno da ne. Zar godišnjica također nije poseban dan? Jedina je razlika da ovaj put slavite sa svojom dragom.

Učinite za godišnjicu nešto što nju zanima i veseli. Budite pravi gospodin i prisjetite se važnih stvari. Ako je stvarno cijenite i volite, to je najmanje što možete učiniti. Zapamtite, žene vole pažnju. Uvijek kad imate priliku, budite što bliže jedno drugome.

Zagrljaj i nježan poljubac njima znače jako puno. U zdravoj vezi oba partnera moraju razumijevati potrebe drugog i shvatiti da je svaka mala gesta i topla riječ znak ljubavi i pažnje. Sljedeći put kad vas nagradi lijepom gestom ili poklonom, shvatite da je to poseban znak za kojeg morate biti zahvalni i radi kojeg je i ona vrijedna vaše pažnje i ljubavi.

Svako u životu ima probleme i preživljava teška razdoblja radi kojih je često razočaran, ljut... U takvim trenucima od partnera se očekuje samo jedno, a to je potpora. Ako je vašoj dragoj teško, pomozite joj da iz te situacije izađe što brže. Zapamtite, vi ste tim i od vas se očekuje da slušate, da budete iskreni i uvijek pomognete u nevolji.

Iako je izvinjenje udarac po muškom egu, skromnost i velikodušnost vaš ego čine jačim nego ikad. Čak i u slučajevima kad znate da niste pogriješili, budite oprezni i nemojte dopustiti situaciji da preraste granice kulturnog ponašanja i od vas učini prostačku budalu.

Izvinite se prije nego šou krene i smirite situaciju. Pokušajte što više razgovarati o njenim potrebama i željama i pokušajte shvatiti njene osjećaje.

Zaboravite na dominaciju, ovo su nova vremena u kojim žene imaju pravo gledati šta žele na televiziji, ići s muškim prijateljima na kahvu, kupovati gluposti i raditi stvari koje s vama nemaju veze. To na vašu vezu ne utječe i radi tih stvari se ne trebate brinuti. Umjesto da pokušavate biti dominantni, pokušajte više komunicirati o stvarima koje vam smetaju. Objasnite joj što vam smeta, i ako ste oboje racionalne osobe koje su spremne na kompromise, neće biti problema.

Upravo ste vi ta osoba koja poznaje sve njezine mahane i glupe navike koje izvodi u vašoj vezi i u vašem zajedničkom životu. Pomozite joj da se bori protiv svojih mahana i strahova, kako bi u konačnici bila sretnija i zadovoljnija svojim životom. Naučite pozitivno kritikovati loše stvari koje ste zajedno radili i razmišljajte kako ih poboljšati ili ispraviti.

Piše: Ajla Repeša

Indigo djeca

Naučnici posljednjih trideset godina spominju fenomen Indigo dijete.

Šta su to zapravo Indigo djeca, šta ih to čini drugačijim i koja je njihova uloga? Svijet ne prestaje sa svojim evolucijskim procesom, zasigurno je da taj proces utječe i na ljude.

Indigo djeca je pojam korišten za osobe kod kojih su, prema vjerovanju New age pokreta, naznačene određene sposobnosti, odnosno sposobnosti koje navodno pripadaju "višem evolucijskom stepenu čovječanstva". Vjeruje se da jako dobro shvaćaju ljude s kojima dolaze u kontakt. Također, takve osobe navodno imaju auru indigo boje.

Pojam indigo dijete prvi je put 1982. godine u svojoj knjizi "Understanding Your Life Through Color" upotrijebila Nancy Ann Tappe, tvrdila je da može vidjeti ljudsku auru i da je poslije 70-ih godina sve više primjećivala novorođenčad sa austom indigo boje.

Međutim ideju o "indigo djeci" popularizirali su Lee Carroll i Jan Tober, bračni par koji je 1998. godine izdao knjigu "The Indigo Children: The New Kids Have Arrived". Indigo djecu možemo prepoznati po njihovim jedinstvenim karakteristikama. Vrlo su inteligentna i kreativna, ali i buntovna prema autoritetima i društvenim sistemima.

Vrlo često im se dijagnosticira poremećaj koncentracije ili hiperaktivnost, te im se preporučuju razne terapije u svrhu ispravljanja i prevladavanja takvog ponašanja. Na fizičkoj razini su često osjetljiva i krhka, no na emocionalnoj razini njihova osjetljivost dolazi do ekstrema. Imaju razvijen osjećaj brižnosti i empatije, no isto tako mogu razviti neosjetljivost ukoliko ih se emocionalno zlostavlja u mladosti.

Indigo djeca smatraju da je sve na svijetu povezano, vjeruju da se život sastoji od energije i svijesti.

U djetinstvu već počinju primjećivati da su drugačiji od "ostalnih" jer postavljaju sebi pitanja koja drugoj djeci nebi nikad pala na pamet, zbog toga se često dešava da budu odbačena u društvu i da se zatvore u sebe te vrlo rijetko komuniciraju i imaju probleme.

Dok su neki od njih karakteristični po emotivnoj i fizičkoj osjetljivosti, neki su hladni i tvrdoglavi te pokazuju vrlo malo empatije za druge.

No, većina njih osjeća povezanost sa svim ljudima te ponekad sa sobom nose osjećaj velike patnje i boli. Zbog osjećaja ogromne odgovornosti prema drugima, indigo djeca u najranijoj dobi često preuzimaju ulogu roditelja prema svojoj braći, sestrama i drugima.

Također, čak u ranoj dobi, neobično su svjesni stvarnih problema čovječanstva; poput ekološkog onečišćenja, ratova, gladi ili drugih problema s kojima se susrećemo. Većina indigo djece u ranoj dobi često doživi različite oblike zlostavljanja ili neku veliku traumu (poput smrti roditelja, bolesti, odbačenosti itd.).

Takva ih iskustva čine senzibilnima i empatičnima te se zbog njih zatvaraju u sebe kako bi pronašli duhovno vodstvo i utjehu. S druge strane, takva ih iskustva mogu dovesti do negativnih sklonosti poput konzumacije alkohola ili droge, delinkventnog ponašanja i suicida.

Često se događa da izuzetna senzibilnost i talenti indigo djece naiđu na nerazumijevanje i ismijavanje, njihove se vizije i mudrost često smatraju poremećajem, bolešću ili u najblažem slučaju rezultatom bujne mašte.

Mnoga su od ove djece svrstana u kategoriju poremećaja u ponašanju, poremećaja deficita pažnje (ADD - Attention Deficit Disorder) ili nekog drugog oblika hiperaktivnosti jer se smatralo da imaju problema s pažnjom, disciplinom te se teško koncentriraju na nastavne sadržaje.

Međutim, čini se da zapravo obrazovni sistem nije dorastao njihovim sposobnostima i da se ovakva djeca jednostavno dosađuju zbog sporosti i preplitkog sadržaja informacija koje im se u većini škola nude.

Ukoliko im date temu koja će ih zaista zainteresirati i biti im izazov vidjet ćete naglu promjenu njihove koncentracije i vjerojatno stvarnu demonstraciju njihovih izuzetnih intelektualnih sposobnosti i zadivljujuće kreativnosti.

Mogli bi reći da se indigo djeca rađaju s izuzetnim potencijalima, ali o porodici i sredini u kojoj se nađu zavisi hoće li se te mogućnosti zaista (i kada) izraziti. Potrebna im je naša potpora i ljubav kako bi otkrili sebe.

Potrebna im je prostor da bi razvili svoj intelekt i kreativnost koji nemaju granice. Energija Indigo djece je veliki pomagač za stvaranje balansa u društvu kakvom danas živimo, tu su da donesu harmoniju i da prosvijetle svijet do nove razine.

Piše: Domagoj Perić

Anime

Anime je svaki naziv ili izraz za animirani film ili seriju iz Japana. Stil animacije likova animea su prepoznatljivi likovi s velikim očima, te ozbiljniji i ambiciozniji sadržaj za odrasle ...

Često ljudi anime poistovjećuju s crtanim filmovima, što u stvari nisu, zbog svoga stila animacija i žanrova koji nisu primjereni mlađoj populaciji, no ipak postoje žanrovi za sve naraštaje, pa tako i za djecu. Većina anime uradaka su adaptacije što znači da su rađeni po tzv. Mangama. Anime ostvarenja se objavljuju u kinu, na televiziji ili na videu i DVD tržištu. Danas je anime po svijetu već stekao veliku slavu. Prvim službenim animeom smatrala se dječija serija "Astroboy" koja je u Japanu emitirana 1963.

Najpoznatiji studio koji proizvodi anime je Ghibli, u vlasništvu velikana animea Hayao Miyazakija. Njegov dugometražni film "Avanture male Chihiro" osvojio je nagradu "Oscar". Osim tog studija važniji su još i Toei studio, Gainax i drugi. Jedan od najpoznatijih dugometražnih anime filmova je „Moj susjed Totoro“, na japanskom „Tonai no Totoro“, u kojem je glavni lik u Japanu stekao popularnost veću od Mickey Mousea, a i u svijetu je na jednakoj razini.

Takozvanom "velikom trojkom" shounen animea smatraju se Naruto (Shippuden), One Piece i Bleach.

Žanrovi koji su specifični za anime i mange:

Bishōjo: na japanskom "lijepa djevojka", usvojeni termin koji se može iskoristiti da opiše svaki anime koji sadrži likove lijepih djevojaka

Bishōnen: na japanskom "lijep dječak", usvojeni termin koji se može odnositi na svaki anime koji u sebi ima zgodne dječake i ljude

Ecchi: dobijeno izgovorom latiničnog slova "H", što u Japanu označava nepristojnu seksualnost

Hentai: na japanskom "perverzno" i koristi ga zapadnjačka publika da uputi na pornografski anime

Josei: na japanskom "mlada žena"; ovaj anime ili manga je namjenjen mlađim ženama i jedna je od rijetkih formi.

Kodomo: na japanskom "dijete", ovakav anime ili manga je namijenjen mlađoj deci

Mecha: anime ili manga koji sadrže divovske robote

Moe: anime ili manga koji sadrže likove koji su ekstremno veseli i slatki

Seinen: anime ili manga koji su slični Shounen tipu, ali su namijenjeni starijoj publici, zbog povećane količine krvi i nasilja

Sentai/Super Sentai: anime ili manga koji uključuju timove superjunaka

Shōjo: na japanskom "male djevojčice", označava anime ili mangu koji su namijenjeni djevojčicama

Mahō Shōjo: podžanr Shoja poznat kao priče o magičnim djevojčkama

Shōjo-ai: označava anime ili mange čija je tema ljubav između ženskih likova

Shōnen: na japanskom "dječaci", odnosi se na anime ili mangu namijenjenu dječacima ili tinejđerima.

Piše: Domagoj Perić

Manga

Manga, na japanskom kanji ili kana, je riječ koja se općenito koristi za japanske stripove. To bi u doslovnom prijevodu značilo "pokretna slika". Termin je u 18. stoljeću ustoličio slikar Kacushika Hokusai, koristeći dva kineska ideograma (Man što znači slika i Ga što znači pokret) kako bi definirao svoje crno-bijele crteže. Termin se modernizirao 1860-ih i tematski je izrastao dosegnuvši svoj vrhunac na kulturnoj sceni nakon II. Svjetskog rata ...

U Japanu svi uzrasti čitaju mangu. Ona je najčešće crno-bijela kako smo naveli, ali postoje i kolorizirane mange. U Japanu manga se uglavnom serijalizira u velikim manga časopisima.

Najpoznatiji manga magazini su Weekly Shōnen Magazine, Weekly Shōnen Sunday i Weekly Shōnen Jump.

Često se javlja mišljenje da su Japanci "ukrali" strip Zapadu, što nije točno. Japanci se veoma dugo bave umjetnošću stripa i animacije. Istina je da su neki aspekti mange uzeti sa Zapada ali otac moderne mange Osamu Tezuka bio je pod utjecajem Disneya i Maxa Fleischera, no njegove glavne karakteristike, jednostavne linije i stilizirani likovi, izrazito su japanske. Može se reći da je kineska umjetnost imala zapravo veći utjecaj od zapadnjačke. Stereotip je naravno lik specifične kose i velikih očiju, ali postoje mnoge druge varijacije, od nejednakog stila, spljoštenih kontura, "ružnih" protagonista, sve do izrazito mekanih kontura likova rada. Također je manji naglasak na svijet superheroja za razliku od američkog stripa.

Za razliku od Amerike i Europe, u kojima je dominantno mišljenje da su stripovi dječije štivo, japanski mangake pišu i crtaju za svakoga. Dječje mange i anime serije u Japanu ponekad prikazuju smrt - što se na Zapadu rijetko kad događa u dječjim publikacijama, koje izgleda namjerno bježe od takvih i sličnih životnih realnosti.

Osim toga, ne iznenađuje da se u japanskim mangama prikazuju scene u kojima učenici pišu zadaću u školi ili ljudi rade u uredu. Radna etika je sveprisutna u pozadini. Manga i anime također prikazuju tehnologiju na simpatičan način, dok često zapadni stripovi takve teme skoro pa i u cijelosti zaobilaze.

Jedna manja razlika između mange i općenito američkih superherojskih publikacija kao što su stripovi DC Comicsa je u tome što su mange inače vizija jednog jedinog autora (iako izdavači počesto imaju velik udio u razvoju i režiji priče). Manga se može smatrati više romanom, cjelovitim i detaljnim svijetom koji je vizija pojedinog autora. Likovi ostaju nepromjenjeni, i omogućeno im je da rastu i razvijaju se.

Uz to, mange se počesto objavljuju u tjednoj ili dvotjednoj publikaciji koja sadržava mnoge druge stripove drugih autora - u kojima izdavači očekuju nepredviđene "preokrete" ("zaista želim pročitati sljedeći broj"). Što je upravo razlog da se, kao i u novelama, zaplet mora razvijati i mora biti zanimljiv i odvijati se u brzom ritmu.

Još jedna manja razlika je onomatopejska karakteristika japanskoga jezika. Zvučni efekti uklapaju se mnogo bolje i izgledaju bolje nego u zapadnjačkom stripu. No, to je samo jezični aspekt. Manga koja je prevedena na neki drugi jezik zapravo je podjednako dobra.

Piše: **Nikolina Bošković**

„Tvrđava“, Meša Selimović

Tvrđava je roman Meše Selimovića objavljen 1970. godine ...

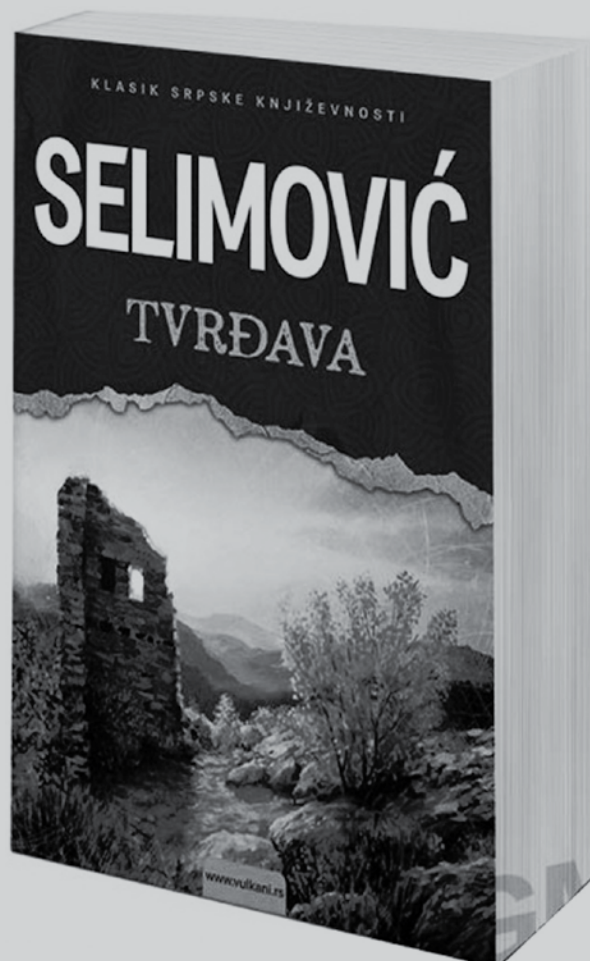
„Tvrđava je svaki čovjek, svaka zajednica, svaka država, svaka ideologija“ - objašnjava Selimović.

Radnja romana je smještena u sarajevskoj sredini u 17. stoljeću, poslije Hoćimske bitke 1621. godine. Iako je radnja smještena u 17. stoljeće, ona se odnosi i na današnje i prošlo vrijeme, a vrlo vjerojatno i na buduće.

Sadržaj Tvrđave čine ratna iskustva, ljudske krize, sukob pojedinca sa društvom.

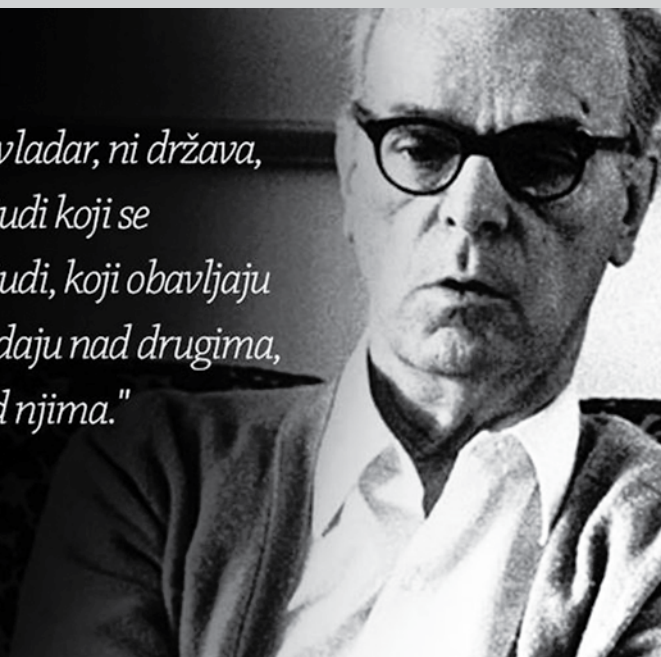
Riječ je o univerzalnom djelu jer se to može dogoditi u bilo kojem društvu i u bilo koje vrijeme. Glavni junak romana je Ahmet Šabo, običan čovjek koji poslije rata počinje novi život bez obitelji koju mu je uzela bolest koja je vladala u to vrijeme. Kroz njegovu sudbinu, Selimović prikazuje ono što so može dogoditi svakom smrtniku.

On želi naći most do drugih ljudi, izaći iz tvrđave, jer zna da nas razdvaja mržnja, te da će nas održati samo ljubav, ili makar vjera kako je moguće sporazumijevanje među pojedincima i zajednicom. Vođen tom vjerom i željom, on ostaje vedar i moralno čist.

"Upravljači nisu potrebni, ni vladar, ni država, sve je to nasilje. Dovoljni su ljudi koji se dogovaraju o svemu, obični ljudi, koji obavljaju svoje poslove, i ne zele da vladaju nad drugima, a da ne daju da iko vlada nad njima."

Meša Selimović, Tvrđava

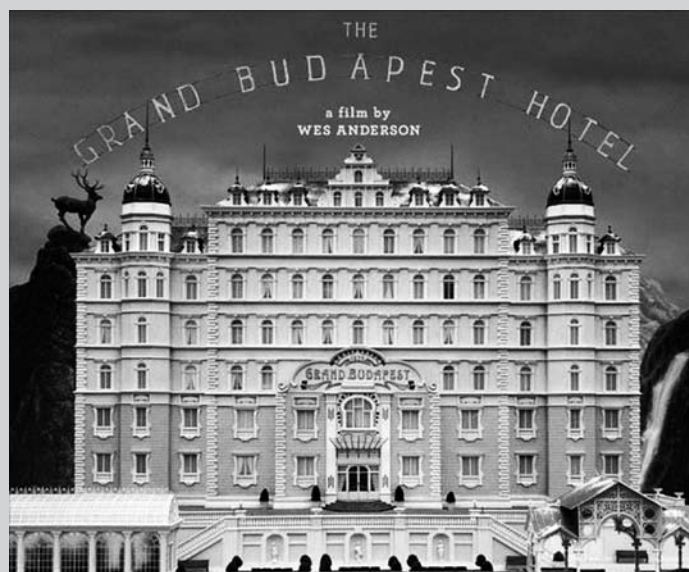
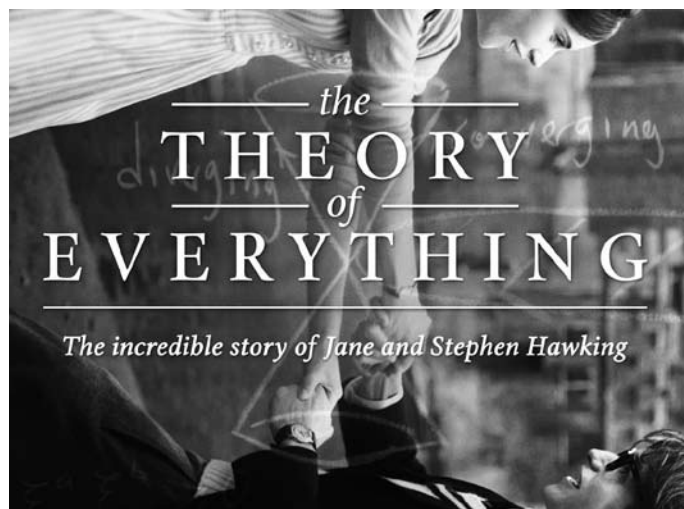

Piše: **Romana Bošković**

Pogledajte najnovije filmske hitove

THE THEORY OF EVERYTHING

Ova biografska drama u režiji Jamesa Marsha doživila je uspjeh nominacijama na ovogodišnjem Oscaru. Iako ovaj film nosi ime prema jednoj od najpoznatijih knjiga genijalnog fizičara Stephena Hawkinga, snimljen je prema biografiji njegove supruge Jane. Radnja započinje tijekom Stephenovog studiranja na Cambridgeu nakon što mu je dijagnosticirano ALS. Teške životne okolnosti nakon kojih ostaje potpuno nepokretan ne sputavaju ga postati jednom od najpoznatijih ličnosti današnjice. Drama prati njegov život i brak te genijalna promatranja i istraživanja na području moderne fizike. 90 minuta ovoga biografije u kojem glavne uloge nose Felicity Jones, Eddie Redmayne i Emily Watson oduševit će ljubitelje drame.

GRAND BUDAPEST HOTEL

Grand Budapest Hotel filmska je komedija snimljena 2014. godine koju je režirao Wes Anderson. Priča je inspirirana djelima Stefana Zweiga. Portir hotela M.Gustave (Ralph Fiennes) tumači glavnu ulogu upuštajući se u brojne avanture. Radnja se događa između dva svjetska rata i uključuje krađu ali i pronalazak renesansne slike neprocjenjive vrijednosti. Britansko-njemačka ko-produkcija zaradila je opće simpatije filmskih kritičara te je ovo ostvarenje uključeno na listu 10 najboljih filmova godine. Na 72. dodjeli Zlatnog globusa održanoj 11. siječnja 2015. godine film je osvojio nagradu za najbolji film-komediju, najboljeg redatelja, najbolji scenarij i najboljeg glavnog glumca.

THE LAZARUS EFFECT

Od pamtivijeka ljudi traže način kako preokrenuti zastrašujuću konačnost smrti. No, koliko bi moglo biti opasno igrati se s temeljnim zakonom prirode zna upravo grupa istraživača pod vodstvom Franka i Zoe, njegove zaručnice (Mark Duplass i Olivia Wilde). Reanimacija je ono na čemu se temelji ovaj triler kojeg je producirala kuća Blumhouse Productions.

Film razrađuje misterioznu medicinsku stvarnost i fenomen u kojem pacijenti spontano ožive nakon neuspjelih pokušaja oživljavanja. Nazvan je po biblijskom liku koji oživi od mrtvih. Film nastao u SAD-u izlazi na filmska platna u ožujku 2015.

Piše: **Muhamed Tucaković**

Muzički festivali

Sezona festivala samo što nije počela, novac mnogi od nas već odavno skupljaju kako bi otišli na jedan od njih. Svima nama su manje-više poznati festivali na ovim prostorima koji su, za razliku od ostalih na današnjoj balkanskoj muzičkoj sceni, priznati u svijetu...

Neki od najvećih i najboljih festivala se dešavaju u Hrvatskoj i Srbiji kao na primjer Exit u Novom Sadu koji je već nekoliko puta proglašavan za najbolji festival u Evropi. Zagreb ima In Music Fest koji je 2014. godine proglašen za najbolji festival srednje veličine u Evropi, a i festivali u Bosni i Hercegovinu su dobro poznati posebno Beer Fest u Sarajevu, odnedavno Mostar Summer Fest ili Banjalučki Demo Fest koji već dugi niz godina slovi za jedan od najboljih ako ne i najbolji demo festival u regiji. To bi bila naša relnost, a sada vam donosimo neke od najvećih i najboljih festivala na svijetu.

Austin City Limits

Austin City Limits festival je koji se održava svake godine od 2002. Kako mu i samo ime kaže dešava se u Austinu u Texasu. Održava se u dva vikenda oktobra tj od 3. do 5. i od 10. do 12. oktobra. Organizuje ga kompanija C3 Presentst koja ujedno i organizuje Lollapalooza fest.

Festival se održava na 8 bina, a svaki ga dan posjeti od prilike 75.000 ljudi. Broj žanrova na ovom festivalu je velik ali uglavnom se svodi na rock, indie, country, elektroničku i hip hop muziku. Najveća imena koja su nastupila na ACL-u u 2014. su: Eminem, Pearl Jam, Outkast, Skrillex, Beck, Calvin Harris, Lana Del Rey, Lorde, The Replacements, Zedd, Major Lazer i drugi.

Voodoo Music Experience

Ovaj festival se održava u New Orleansu u gradskom parku Louisiana. Ugostio je preko 2000. izvođača i oko milion posjetilaca u svojih 15 godina postojanja i 2 puta je bio nominiran za Pollstarovu nagradu za najbolji festival godine.

Dešava se od 31. oktobra do 2. novembra i pokriva skoro sve žanrove muzike od rocka preko elektronske muzike i hip hopa do reggea. Jedan je od onih festivala koji se ne bave samo muzikom već i umjetnošću općenito. Headlineri 2014. godine su bili: Foo Fighters, Outkast, 30 Seconds to Mars, Skrillex, Zedd, Pretty Lights, Arctic Monkeys, Slayer...

Tomorrowland

Tomorrowland je najveći festival elektronske muzike na svijetu. Održava se u gradiću Boom u Belgiji. Prvi Tomorrowland je održan 2005. godine, a od tada pa do danas je postao najprepoznatljiviji muzički festival na svijetu.

Ove godine će biti održan i u Sao Paulu u Brazilu. Festival nema stalne datume al uvijek se održava u zadnjoj sedmici julija. Broj posjetilaca raste iz godine u godinu, a u 2014. godini je dositigao nevjerovatan broj od 400.000. Za festival ove godine su najavljeni neki od headlinera, a to su Alesso, Avicii, Carl Cox, David Guetta, Solomun, Tiësto...

Glastonbury Festival

Ovaj se festival u održava u blizini Pilton, Somerseta u Engleskoji traje 5 dana. Iako je festival uglavnom muzičkog karaktera na njemu nastupaju i umjetnici iz ostalih sfera umjetnosti poput teatra, komedije, filma pa čak i cirkusanti.

Festival organizira Michael Eavis. Ovaj festival je ukupno posjetilo oko 175.000 ljudi i više hiljada izvođača. Neka od najvećih imena u historiji muzike poput Rolling Stonesa su svirala na njemu. Većina novca od zarađenog festivala poklanja se u humanitarne svrhe. Hedlineri 2014. godine su bili: Arcade Fire, Lilly Allen, Metallica, Robert Plant. Jack White, Lana Del Rey, Kasbian, The Black Keys, Ed Sheeran i mnogi drugi.

Piše: **Anonimac**

Šta mi preostaje sem nade u proljeće?
I vjetra da otjera oblake
U rano jutro kad kapci se otvore
Sve je prazno sem zubora rijeke
Pracenog skladnom melodijom ptice

Tad riječi ne govore
Zalutali pogled traži iskru svjetlosti,
Preplašen stvarnošću
Snovi su nestali

Šta mi preostaje sem nade u proljeće?
I bijelog papira perom pokorenog
Umravljenog hicem ispovijedanja
Strahovi, patnje i boli

Tintom ocrtani uzaludni snovi
Zanijemiše riječi onog čija duša sreću tiho u sebi moli
Osjeti drhtaj namjesto riječi što govori

Duša žudi iz pupoljka da procvate u cvijeće.
Ništa ne preostaje sem nade u proljeće.

Čovjek dođe na intervju
za posao:

- „Koja je tvoja najveća slabost?“
 - “Iskrenost”
- “Ja ne mislim da je to slabost”
- “Boli me briga šta ti misliš”

MAJKO MILA!
TEŽINA MI JE K'O U
ČOVJEKA OD 2 METRA...
MISLIM DA MORAM
NARASTI POD HITNO!

JUNCARLOS ©

Ide čovjek ulicom
i jede batak. Pojede ga cijelog
i baci kost na ulicu. Neka žena
vidi to i kaže mu :
“Mislim gospodine stvarno...
tako bacati na ulicu otpatke...”
A čovjek će:
“Ovo nije od patke,
ovo je od kokoške.”

Dođe Mujo kod doktora:

“Doktore, žena mi ima
temperaturu.”

“A je li visoka?”

“Ma nije mnogo, metar i
šezdeset pet.”

Koji saobraćajni
znak ne postoji u
Crnoj Gori?
Radovi na putu.

Jeste li znali?

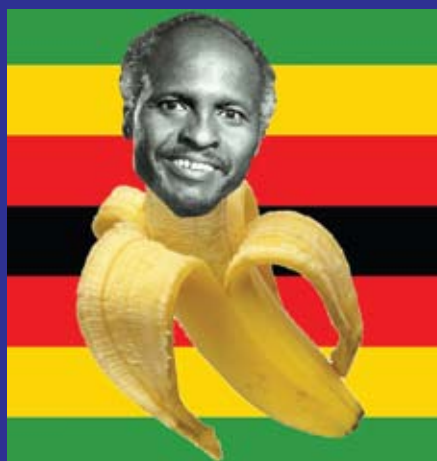
Piše: Karlo Matić

... da Ferrero troši 25% svjetske opskrbe lješnjaka samo za proizvodnju Nutelle

... da su mačke bile obavezne u američkoj Mornarici do 1975, uglavnom za kontrolu štetočina

... prvi predsjednik Zimbabvea je nazvan Canaan Banana što znači Predsjednik Banana

... Norveška će dopustiti da bilo koji student iz bilo kojeg mjesta u svijetu studira na javnim sveučilištima potpuno besplatno

... da imate 14% veću vjerojatnost da umrete na svoj rođendan nego bilo koji drugi dan u godini

